

[Jørgen Estrup]

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre og specielt jeg selv har syndet ved at sidde for længe ved forhandlingsbordet, og det beklager jeg dybt, men jeg er til gengæld tilfreds med, at vi ikke har begået forligsbrud. Det er rart, at karaktererne bliver delt ud her i dag.

Men jeg vil gerne spørge fru Pernille Sams, som ikke svarede mig på det, jeg spurgte om før: Vil det sige, at hvis regeringen besluttede at dele dette lovforslag op i det, der ligger nu her, og et særligt lovforslag, der hed tilskud til malere, så var der ikke længere tale om forligsbrud? Er det den tekniske begrundelse, man giver? Fordi det er samlet i ét lovforslag, er det forligsbrud, men hvis regeringen besluttede at give tilskud til malere, så var det ikke forligsbrud. Eller mener fru Pernille Sams faktisk, at regeringen ikke må bruge de penge på finansloven, som er til rådighed?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Der var mange og lange forhandlinger om positivlistens udformning. Positivlistens udformning var det, som hr. Jørgen Estrup selv forlod forhandlingerne om og dermed trak Det Radikale Venstre ud af forliget, som vi ellers alle sammen troede Det Radikale Venstre ville være med i. Det var netop positivlistens udformning.

Med det her er der på en eller anden måde noget, der meget ligner positivlisten. Så kan man sige, at det ikke decideret er positivlisten, fordi det er et spørgsmål, om man nu også tager klubværelser med, men det er da alt sammen noget, der udvider en ordning, som vi ellers havde et præcist afgrænset forlig om. Jeg har ikke noget imod, at nogle af de her forslag bliver gennemført, for der er nogle af dem, jeg synes er gode, og der er andre af dem, jeg ikke synes er gode.

Men det er helt principielt, at regeringen ikke engang gider tage en snak med de andre partier, som man har lavet lovgivningen sammen med. Det synes jeg er dybt beklageligt. Så kan hr. Jørgen Estrup begynde at skelne og tale om, at han kan trække målerne ud. Det er i hvert fald, uanset hvordan man vender og drejer det, et helt nyt princip, man indfører i vores alle sammens forligslovgivning, nemlig at man nu lige pludselig ikke kun skal give tilskud til arbejdsløn, men også til egentlige produkter,

som de her malere er. Det er da nogle helt nye ting. Jeg vil ikke stå her og komme med juridiske udredninger af, om det havde været forligsbrud, hvis målerne havde været trukket ud eller ikke trukket ud.

Mit politiske budskab er, at jeg synes, det er utroligt, at regeringen er sig selv så meget nok, at man i sådan en sag, hvor vi er så dybt involveret alle sammen, ikke engang gider at snakke med os andre, inden man bare jorder et lovforslag igennem Folketinget.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Vi kan jo have en lang filosofisk drøftelse af, hvad der ligger i et forlig, og hvad et forligsbrud i grunden vil sige.

Hvis vi nu går nogle få måneder tilbage, blev der gennemført en skattereform. I den sammenhæng – inden sommerferien – bebudede jeg, at jeg ville komme med et forslag, som skulle træde i kraft 1. januar 1994, og hvor vi som konsekvens af, at vi indførte de grønne afgifter – som, hvis jeg ikke husker galt, Det Konservative Folkeparti stemte imod, ligesom det var et nej til alle de andre forslag i skattereformen – indførte en tilskudsordning for gas-, vand-, varme- og elmålere med virkning fra 1. januar 1994.

Det løfte, som jeg dér gav, lever jeg selvfølgelig op til. Dér kunne jeg vælge to måder. Den ene er at lave et selvstændigt lovforslag, lovforslag om gas-, el-, varme- og vandmålere. Jeg kunne også vælge den anden mulighed, og det var at knytte det til en lov, som kunne få et udvidet område, men ikke sådan, at der ændres noget i den hidtil gældende lov. Der er intet, der bliver taget fra, der er ikke nogen målere, som man nu ikke giver tilskud til, og heller ikke noget andet af det, som fru Pernille Sams og jeg er meget glad for.

Der er også sket udvidelser for nogle måneder siden – der kommer noget principielt nyt – og hvis det havde været en helt selvstændig lov, så mener jeg, det også rent teoretisk havde været umuligt at tale om et forligsbrud, når man følger op på en skattereform, som både Venstre og Konservative stemte imod. Jeg kan ikke se, det er et mål i sig selv at have så mange love som muligt, men man kan samle tingene i nogle love, og så kommer der en underlov, som ikke ændrer noget, og som ikke ødelægger noget ved det, som flere partier står sammen om, og så er det pludselig blevet forligsbrud.